

تأثیر به کارگیری مدل مراقبت پیگیر بر کیفیت زندگی مصدومین شیمیایی مبتلا به برونشیت انسدادی

محمد مهدی سالاری^۱ M.Sc، سودابه مهدی زاده^۱ M.Sc، عباس عبادی^۲ Ph.D،
جعفر اصلانی^۳ Ph.D، زینب نادری^۴ M.Sc

چکیده

اهداف. بیماری‌های مزمن ریوی به‌عنوان شایع‌ترین عارضه‌های طبی مصدومین شیمیایی، می‌توانند به‌عنوان عامل ناتوانی در زندگی کاری، نقش خانوادگی و اجتماعی و عملکرد روزانه منجر به کاهش کیفیت زندگی این بیماران شوند. مطالعه حاضر با هدف تعیین تأثیر به کارگیری مدل مراقبت پیگیر بر کیفیت زندگی مصدومین شیمیایی مبتلا به برونشیت انسدادی انجام گرفت.

مواد و روش‌ها. در کارآزمایی بالینی تصادفی شاهداری که در طی سال‌های ۸۷-۱۳۸۶ در بیمارستانی در تهران انجام گرفت، ۶۲ مصدوم شیمیایی مبتلا به برونشیت انسدادی از بین مراجعین با روش تخصیص تصادفی به دو گروه آزمون و شاهد تقسیم شدند. مدل مراقبت پیگیر به مدت دو ماه در گروه آزمون اجرا شد. اندازه‌گیری کیفیت زندگی با پرسش‌نامه اختصاصی کیفیت زندگی بیماران ریوی (SGRQ) طی مصاحبه ساختاریافته با واحدهای پژوهش در دو نوبت، قبل و بعد از مداخله صورت گرفت.

یافته‌ها. میانگین نمرات کیفیت زندگی در تمامی حیطه‌ها و همچنین میانگین نمره کل کیفیت زندگی در گروه آزمون نسبت به گروه شاهد پس از مداخله تفاوت معنی‌داری داشت ($p < 0/05$). همچنین، بین میانگین نمرات حیطه‌های کیفیت زندگی و نمره کل کیفیت زندگی، قبل و بعد از مداخله در گروه آزمون تفاوت معنی‌داری وجود داشت ($p < 0/05$)؛ درحالی‌که در گروه شاهد تغییری دیده نشد.

نتیجه‌گیری. به کارگیری مدل مراقبت پیگیر تأثیر چشمگیری بر کیفیت زندگی مصدومین شیمیایی مبتلا به برونشیت انسدادی دارد، لذا به کارگیری این مدل در مراقبت از این بیماران توصیه می‌شود.

کلیدواژه‌ها: مدل مراقبت پیگیر، کیفیت زندگی، مصدومین شیمیایی، برونشیت انسدادی